

Cauza C-723/21

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

29 noiembrie 2021

Instanța de trimitere:

Verwaltungsgericht Cottbus (Germania)

Data deciziei de trimitere:

29 noiembrie 2021

Reclamanți:

Stadt Frankfurt (Oder)

FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH

Pârât:

Landesamt für Bergbau, Geologie și Rohstoffe

[omissis]

VERWALTUNGSGERICHT COTTBUS

ORDONANȚĂ

[omissis]

în cadrul procedurii de contencios administrativ dintre

1. Stadt Frankfurt (Oder) (orașul Frankfurt an der Oder, Germania), reprezentat de Oberbürgermeister (primarul general), [omissis] și
2. FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH, [omissis] Frankfurt (Oder),

reclamanți,

[omissis]

și

președintele Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe (Oficiul de Land pentru Minerit, Geologie și Materii Prime), [omissis] Cottbus, [omissis],

pârât,

intervenientă:

Lausitz Energie Bergbau AG, Cottbus,

[omissis]

având ca obiect: dreptul privind apa

La 29 noiembrie 2021, Camera a 5-a a Verwaltungsgericht Cottbus (Tribunalul Administrativ din Cottbus, Germania)

[omissis]

a hotărât:

În temeiul articolului 267 TFUE, adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarele întrebări preliminare:

1

- a) Articolul 7 alineatul (3) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei – denumită în continuare „Directiva-cadru privind apa” – trebuie interpretat în sensul că toți membri publicului vizat în mod direct de un proiect sunt autorizați să invoce pe cale judiciară încălcări ale obligației
  - a. de a preveni deteriorarea calității corpurilor de apă utilizate pentru producerea apei potabile;
  - b. de a reduce nivelul tratamentului necesar pentru producerea apei potabile,

întemeindu-se pe protecția terților în ceea ce privește interdicția deteriorării referitoare la apele subterane (a se vedea Hotărârea Curții din 28 mai 2020, [Land Nordrhein-Westfalen], C-535/18, punctele 132 și 133, precum și Hotărârea din 3 octombrie 2019, [Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland și alții], C-197/18, punctele 40 și 42)?

- b) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea a):
- În orice caz, reclamantii cărora li s-a încredințat producția și tratarea apei potabile sunt îndreptățiți să invoce încălcări ale obligațiilor și cerințelor prevăzute la articolul 7 alineatul (3) din Directiva-cadru privind apa?
- 2 Articolul 7 alineatul (3) din Directiva-cadru privind apa conține, pe lângă cerința planificării pe termen mai lung în cadrul planurilor de gestionare și al programelor de măsuri, o obligație, similară celei prevăzute la articolul 4 din aceasta, de a refuza autorizarea unor proiecte specifice pentru motivul încălcării interdicției de deteriorare și în ceea ce privește corpurile de apă care nu fac parte din zonele de protecție în sensul articolului 7 alineatul (3) a doua teză din această directivă (a se vedea Hotărârea Curții din 28 mai 2020, [Land Nordrhein-Westfalen], C-535/18, punctul 75)?
- 3 Având în vedere că articolul 7 alineatul (3) din Directiva-cadru privind apa – spre deosebire de anexa V la articolul 4 din aceasta – nu stabilește valori de referință proprii pentru controlul interdicției de deteriorare:
- a) În ce condiții se poate presupune că va avea loc o deteriorare a corpului de apă și, în consecință, o creștere a nivelului de tratare necesar pentru producerea apei potabile?
- b) Punctul de referință relevant pentru creșterea nivelului de tratare și, prin urmare, pentru interzicerea deteriorării prevăzute la articolul 7 alineatul (3) din Directiva-cadru privind apa ar putea fi situat în valorile-limită din anexa I la Directiva 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman – denumită în continuare „Directiva privind apa potabilă” – astfel cum sugerează articolul 7 alineatul (2) a doua parte a tezei din Directiva-cadru privind apa?
- c) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea b):
- Poate exista o încălcare a interdicției de deteriorare prevăzută la articolul 7 alineatul (3) din Directiva-cadru privind apa în cazul în care singura valoare semnificativă nu este o valoare-limită prevăzută în părțile A sau B din anexa I, ci un așa-numit parametru indicator în conformitate cu partea C din anexa I?
- 4 Când trebuie să se considere că există o încălcare a interdicției de deteriorare prevăzută la articolul 7 alineatul (3) din Directiva-cadru privind apa (a se vedea, cu privire la criteriul interdicției de deteriorare prevăzută la articolul 4 din Directiva-cadru privind apa, Hotărârea Curții din 28 mai 2020, C-535/18, [Land Nordrhein-Westfalen], punctul 119, și Hotărârea din 1 iulie 2015, [Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland], C-461/13, punctul 52)?

- a) Pentru a se reține existența unei încălcări, este suficientă orice deteriorare
- sau
- b) trebuie să existe probabilitatea ca parametrul indicator pentru sulfat de 250 mg/l să nu fie respectat
- sau
- c) trebuie să existe riscul ca măsurile de remediere, în sensul articolului 8 alineatul (6) din Directiva privind apa potabilă, să sporească costul tratării pentru producerea apei potabile?
- 5 Pe lângă criteriul controlului de legalitate pe fond, articolul 7 alineatul (3) din Directiva-cadru privind apa conține și cerințe pentru procedura de autorizare oficială, astfel încât jurisprudența Curții privind articolul 4 din Directiva-cadru privind apa poate fi transpusă la domeniul de aplicare al articolului 7 alineatul (3) din aceasta (a se vedea Hotărârea din 28 mai 2020, [Land Nordrhein-Westfalen], C-535/18 – a doua întrebare preliminară)?
- 6 O expertiză privind o posibilă încălcare a articolului 7 alineatul (3) din Directiva-cadru privind apa trebuie de asemenea să fie efectuată de către dezvoltator de îndată ce proiectul este susceptibil de a încălca dispozițiile articolului 7 alineatul (3) din această directivă?
- 7 În speță este necesar de asemenea să se considere că expertiza trebuie să fie disponibilă la momentul deciziei privind apa și, în consecință, o expertiză efectuată ulterior, în cursul procedurii judiciare, nu poate remedia nelegalitatea autorizației acordate în conformitate cu legislația privind apa (a se vedea Hotărârea din 28 mai 2020, [Land Nordrhein-Westfalen], C-535/18, punctul 76 și punctul 80 și următoarele)?
- 8 Cerințele și interdicțiile prevăzute la articolul 7 alineatul (3) din Directiva-cadru privind apa pot fi surmontate în cadrul evaluării efectuate cu ocazia autorizării, dându-se prioritate obiectivului urmărit de proiect, de exemplu atunci când costul tratării este redus sau scopul proiectului este deosebit de important?
- 9 Articolul 4 alineatul (7) se aplică în privința articolului 7 alineatul (3) din Directiva-cadru privind apa?
- 10 Ce obligații, care depășesc articolul 4 din Directiva-cadru privind apa, pot fi deduse din articolul 7 alineatul (2) din aceasta, cu consecința că ele trebuie luate în considerare în cadrul unei proceduri de autorizare a unui proiect?

Situația de fapt:

Prima reclamantă este responsabilă de alimentarea cu apă potabilă a aproximativ 57 000 de locuitori. Ea recurge la serviciile celei de a doua reclamante în vederea îndeplinirii acestei sarcini legale. A doua reclamantă exploatează o stație de tratare a apei în temeiul permisului care i-a fost acordat în conformitate cu legislația privind apa. Stația de tratare a apei obține apă potabilă din apele subterane și din râul Spree, într-o secțiune care nu este situată într-o zonă protejată în sensul articolului 7 alineatul (3) a doua teză din Directiva-cadru privind apa. Apa din Spree prezintă o concentrație mare de sulfat. Sulfatul provine din exploatarea miniere de suprafață închise din bazinul hidrografic al râului Spree. Acesta se formează prin oxidarea rocii de pirită, care este depozitată în sol în absența aerului până când este excavată. Pentru apa potabilă introdusă în conductele de alimentare există o valoare-limită a sulfatului respectată cu greu până în prezent de stația de tratare a apei. Această valoare-limită are rolul de a proteja conductele de coroziune.

După închiderea unei mine de suprafață, intervenienta inundă cavitatea reziduală formată prin extragerea lignitului. Lacul creat după finalizarea inundațiilor trebuie să aibă un deversor. Apa care se scurge prin deversor se varsă în Spree și are o concentrație de sulfat semnificativ mai mare decât apa din Spree. Reclamantele se tem că concentrația de sulfat din apa râului Spree, care este deja critică pentru captarea de apă, va fi depășită la punctul lor de prelevare din aval din cauza acestui aflux și că, prin urmare, vor trebui să oprească captarea de apă în acest loc sau să o modifice în mod fundamental din punct de vedere tehnic. Autoritatea pârâtă a autorizat construcția lacului, inclusiv a deversorului, prin intermediul unei decizii de autorizare a amenajării, după ce a stabilit, pe baza unei expertize, că apa râului Spree nu se deteriorează în sensul articolului 4 din Directiva-cadru privind apa. Nu s-au efectuat studii privind efectele asupra concentrației de sulfat la punctul de captare a apei și, eventual, asupra stației de tratare a apei. Reclamantele au introdus prezenta acțiune împotriva deciziei de autorizare a amenajării.

[omissis]